

Abstrakt

Ve své práci se věnuji aktivnímu stárnutí jakožto konceptu, který se promítá v sociálních politikách k problematice stárnutí. Idea aktivního stárnutí spojuje představu spokojeného stáří s aktivitou a směřuje stárnoucí populaci k větší nezávislosti a péči o své zdraví. Ve svém výzkumu se zaměřuji na vybrané kulturní a vzdělávací centrum pro seniory v Praze a zajímám se o to, jak je idea aktivního stárnutí přetavována do konkrétních sociálních praktik a zvýznamňování aktivity v kulturním a vzdělávacím centru i mezi jeho klienty. Úspěch idey se pojí s kulturně specifickými hodnotami ve společnosti, jimiž jsou nezávislost, aktivita, zdraví a seberealizace (Lamb, 2020). Aktivita se v centru stává podkladem pro hierarchizaci činností i osob. Vzdělávací a kulturní centrum, které pracuje s ideou aktivního stárnutí, představuje pro své klienty bezpečný prostor, kde aktivita funguje jako nový sociální kapitál. Tento kapitál má však své limity, které odhalila například situace spojená s pandemií COVID-19.

Klíčová slova: aktivní stárnutí, aktivita, sociální kapitál, zranitelnost, centrum pro seniory, neoliberalismus